

Р Е Ш Е Н И Е

N 10

гр.Перник, 01.03.2010 г.

В И М Е Т О НА НА Р О Д А

Административен съд Перник, в открито заседание на трети февруари през две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
Членове: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХ дело N 10 по описа за 2010г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

С решение №682/09 г. постановено по НАХД № 1157/2009г. по описа на Районен съд Перник е изменено наказателно постановление № 14/1400151 от 01.10.2009г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник, с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено на ЕТ "Б.А. *** административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/лв. за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, като въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай и е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ, като е намалил размера на санкцията от 15 000лв. на имуществена санкция в размер на 100 лв.

Недоволни от така постановеното решение Дирекция "Инспекция по труда" гр. Перник го обжалват и молят да бъде отменено. В касационната жалба се твърди, че въззивният съд не е преценил правилно доказателствата по делото и настъпилите вредни последици и неправилно е приложил разпоредбата на чл. 415в от КТ. Твърди се необоснованост на въззивното решение. Не се сочат конкретни доводи защо не са налице предпоставките за прилагане хипотезата на маловажен случай. В касационната жалба е отправено искане въззивното решение да бъде отменено, като

касационната инстанция потвърди изцяло наказателното постановление.

Ответната по жалбата страна, чрез процесуалния си представител твърди, че решението като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Окръжна прокуратура Перник предлага решението да бъде отменено. Изразява становище, че не налице маловажен случай.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е неоснователна.

Пред Районния съд производството е образувано по жалба от Б.П.А. в качеството му на едноличен търговец против наказателно постановление № 14/1400151 от 01.10.2009г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Перник. С Наказателното постановление, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 14/1400151 от 02.09.2009г. на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в размер на 15 000лв. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. В АУАН и съставеното, въз основа на него наказателно постановление, са изложени обстоятелства, които административно наказващият орган е преценил като нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, за това, че на 01.09.2009г. в обект на фирмата -Централен диспечерски пункт в гр. Перник лицето Мирослава Иванова Рударска е работила като диспечер в пункта без сключен трудов договор с работодателя ЕТ "Б.А. ***. Проверяващият инспектор е констатирал, че Мирослава Рударска в 12:20 часа в диспечерския пункт на фирмата при клиентско повикване е организирила движението на таксита в гр. Перник.

Районен съд Перник е стигнал до извода за съставомерност на деянието по чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като действително към 01.09.2009 г. Рударска е работила като диспечер във фирмата. Деянието по чл. 62, ал. 1 от КТ е съставомерно. Базирайки се на събраните по делото гласни и писмени доказателства, въззивният съд е приел, че е налице маловажен случай, като е приложил нормата на чл. 415в от КТ, визиращ именно такива случаи. За да стигне до този извод въззивният съд е отчел следните факти – освен полагания труд от страна на диспечера, без да има сключен

трудов договор, при извършената проверка други нарушения не са констатирани. Няма данни едноличният търговец да е извършвал други нарушения по спазване на трудовото законодателство или поне такива не са представени от административнонаказващия орган пред съда. Според легалната дефиниция на термина "маловажен случай", която е дадена в чл. 93, т. 9 от НК "маловажен случай" има тогава, когато извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Установеното нарушение е за първи път. Преценката за това, дали се касае за "маловажен случай" и следва ли да се приложи специалната норма на чл. 415в от КТ е предоставена на административнонаказващия орган и същата е трябвало да съобрази, че наложената санкция не съответства на целите на наказанието, предвидено в ЗАНН, а именно: да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, респективно фирми. В конкретния случай санкцията, наложена от административнонаказващия орган в този си размер не би постигнала целения в чл. 12 от ЗАНН ефект още повече, че по делото не са представени никакви доказателства за имотното състояние на фирмата нарушител. Не са представени категорични доказателства от кога лицето работи без договор-доказано е само полагането на труд на 01.09.2009г.

Нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ е от категорията на тези, които могат да бъдат отстранени веднага със съставяне на трудов договор. От данните по делото е видно, че трудов договор е сключен с работника веднага, независимо намесата на Инспекция по труда със съставеното постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение.

Пред въззивната инстанция не се е спорило и административно наказващия орган не е представил доказателства от нарушението да се произтекли вредни последици за работника. Видно от приложената ведомост за заплати за м. септември 2009 г. Мирослава Рударска има отработен пълен месец, 21 работни дни считано от 01.09.2009 година. В доказателствена тежест на административно наказващия орган е да посочи и установи вредни последици, ако счита, че са налице такива, което в случая не е сторено.

Въззивният съд е счел, че са налице кумулативно и трите предпоставки за квалифициране на нарушението, като маловажно такова по смисъла на чл. 415 в от КТ, което е основание за налагане на санкция по привилегирания състав на този текст. Съгласно нормата на тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. на ВКС преценката на административно наказващия орган за маловажност на случая се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. След като

са били налице всички кумулативно дадени предпоставки за прилагане на привилегирвания състав на чл. 415в от КТ при издаване на наказателното постановление и това не е сторено от административно наказващия орган, въззивният съд правилно е приложил нормата на привилегирвания състав. Този извод, подкрепен от доказателствата по делото, се споделя от настоящия съдебен състав.

При наличието на тези доказателства решението е правилно. За атакувания съдебен акт не са налице касационни основания по смисъла на чл. 209 АПК, поради което същият като правилен и обоснован следва да остане в сила.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И :

Оставя в сила решение №682/09 г. постановено по НАХД № 1157/2009г. по описа на Районен съд/Перник. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ 1 /п/

2 /п/